

Nieuwe lezerskonferentie

Geslaagde en nuttige dag, maar zonder slotakkoord. Zo zouden we de tweede lezerskonferentie van Solidariteit kunnen samenvatten. Vooral 's morgens kwamen de discussies goed op gang, de bijdrage van Kay Sutcliffe was inspirerend, de clownsact van Jan Smeets creatief en kritisch, maar de forumdiskussie bleef te veel hangen op goede bedoelingen. Ze kwam jammer genoeg niet veel verder dan een bevestiging van de acht stellingen die de redactie had opgesteld.

Positief in de middagdiskussie was, dat uit de zaal werd aangedrongen op een spoedig vervolg op een dergelijke uitwisseling van ervaringen en inzichten. Een vervolg gericht op een verdere uitwerking van het motto van de lezerskonferentie 'Hoe naar een strijd bare vakbeweging'.

Alleen dat al is een nieuwe onderstreping van het bestaansrecht en de noodzaak van Solidariteit.

De konklusie van de redactie hieruit, die zij in oktober aan de redaktieraad voorlegt, is dat we moeten proberen in de direkt komende tijd verdere stappen te zetten.

Bij die verdere stappen moeten we ons wel steeds realiseren dat noch het blad Solidariteit, noch zijn lezerskonferenties een doel op zich vormen. Ze behoren tot de middelen om het mee-denkenbeleid te doorbreken, dat nog steeds de koers van de vakbeweging beheerst. Middelen die de 'verantwoorde' zorg voor 'de ekonomie', zoals we die ook weer aantreffen in 'Kiezen voor nieuwe kansen', om dienen te zetten in een onvoorwaardelijke keuze voor de belangen van de loon- en uitkeringsafhankelijken. Voorlopig niet meer, maar vooral niet minder.

DISKUSSIEGROEPEN PER BOND, SUKSES

Als we konklusies trekken uit de lezerskonferentie van 29 juni, kunnen we niet volstaan met vast te stellen dat de organisatie redelijk soepel verliep, de opkomst heel behoorlijk was, de tijd voor de ochtenddiskussies te kort en de forumdiskussies af en toe een herhaling van zetten leek. Belangrijker is om na te gaan of we het middel van de lezerskonferentie beter kunnen benutten. Een sukses was om in tegenstelling tot de lezerskonferentie van vorig jaar, deze keer discussiegroepen te vormen bestaande uit leden van eenzelfde bond. Vorig jaar kozen we voor bepaalde onderwerpen (bijvoorbeeld: ekonomische zelfstandigheid van vrouwen, positie van jongeren, strijd tegen racisme) om na te gaan hoe Solidariteit daar aandacht aan had besteed en hoe dat

beter kon. Nu ging het om een kritische beoordeling van de geboekte resultaten in de CAO's en het arbeidsvoorwaardenbeleid.

Er waren uiteindelijk zes groepen. Jongerenbeweging, verbonden met de FNV, Bouw- en Houtbond, Industriebond, Vervoersbond, uitkeringsgerechtigden uit verschillende FNV-bonden en een groep leden van AbvaKabo, ABOP en Dienstenbond. De laatste groep was noodgedwongen 'gemengd', omdat bij aanvang van de discussies van elk van de drie bonden zo'n drie tot zes mensen aanwezig waren. Later werden er dat meer en bleek de tijd te kort om vanuit de uitwisseling van informatie en ervaringen uit drie bonden tot een concrete uitwerking van ideeën te komen. Zoals bijvoorbeeld hoe we de kontakten kunnen benutten, die onder andere AbvaKabo- en ABOP-leden gelegd hebben in plaatselijke steunkomitees voor de britse mijnstaking. De kern van hun arbeidsvoorwaardenbeleid is immers gelijk. Of hoe we gezamenlijk kunnen optreden bij de komende discussies over het FNV-program 'Kiezen voor nieuwe kansen'.

De grote groep leden van de Industriebond FNV - meer dan twintig mensen - had ook nog wel een uurtje door kunnen gaan. Voor opsplitsing in twee groepen is nadrukkelijk niet gekozen, omdat we de zeldzame mogelijkheid wilden benutten om ieder kennis te laten nemen van de ervaringen uit vrijwel de gehele breedte van de industriële sektor. In deze groep kwam de konklusie het duidelijkst naar voren om voor de komende CAO-ronde tot een nieuw

kontakt te komen waarin gemeenschappelijke voorstellen voorbereid kunnen worden.

Zoals de vertegenwoordiging uit verschillende FNV-bonden in de groep uitkeringsgerechtigden heel leerzaam was, bleek in de jongerengroep een dergelijke samenstelling minder uit de verf te komen. De konklusie daar was, dat de inbreng van jongeren in verschillende bonds- groepen zinvoller geweest zou zijn. Met name, omdat de jongereneisen ook bij actieve bondsleden te weinig aan bod komen en niet tot onderdeel worden gemaakt van de kritiek op het bondsbeleid.

VOORAF, NIET ALLEEN ACHTERAF

Toch hebben wij de indruk dat niet alleen in de beperkt beschikbare tijd de oorzaak ligt van het onafgeronde karakter van de groepsdiskussies. En niet te vergeten de doorwerking daarvan in de forumdiskussie, waardoor die als het ware ging 'rondzingen'. En de zaal aan de ene kant terecht de forumleden om konkrete plannen vroeg en aan de andere kant het forum te weinig 'uitdaagde' met eigen voorstellen (te komen).

GRAAG REAKTIES

Goede bedoelingen en mooie woorden. De redactie wil het daar niet bij laten. Als dit nummer uitkomt, hebben we mensen uit verschillende bonden benaderd om tot een overzicht te komen van de voorbereidingen op de nieuwe CAO-ronde en het arbeidsvoorwaardenbeleid. Wat is de stand van zaken, wat zullen de hoofdpunten zijn, welke overeenkomsten en verschillen zijn er tussen de bonden, enzovoort. Uit het resultaat van dit 'voor-beraad' komt een voorstel voor een nieuwe lezersbijeenkomst. Dat zal aan de redaktieraad, waarvan een deel al in het voorberaad betrokken is, worden voorgelegd. Daar wordt beslist over de inrichting van die bijeenkomst, die wat ons betreft zal plaatsvinden op een zaterdag in de tweede helft van november in Amsterdam.

Solidariteit is de komende maanden dus nogal wat van plan. Het zal heel

THEMA - TWEEDE LEZERSKONFERENTIE - KONKLUSIES**Solidariteit**

wat energie vergen en vooral deelname van de redaktieraad en betrokkenheid van onze lezers en lezeressen. Zeker als daarin ook nog de discussies een rol zullen spelen over het FNV-program 'Kiezen voor nieuwe kansen'. Reacties zijn nu al welkom. Daarvoor is plaats in het volgende nummer als ze omstreeks half oktober binnen zijn.

De redactie

Staking bij Stopera Amsterdam, foto Rob Brouwer